This is a digital copy of a book that was preserved for generations on library shelves before it was carefully scanned by Google as part of a project to make the world's books discoverable online.

It has survived long enough for the copyright to expire and the book to enter the public domain. A public domain book is one that was never subject to copyright or whose legal copyright term has expired. Whether a book is in the public domain may vary country to country. Public domain books are our gateways to the past, representing a wealth of history, culture and knowledge that's often difficult to discover.

Marks, notations and other marginalia present in the original volume will appear in this file - a reminder of this book's long journey from the publisher to a library and finally to you.

Usage guidelines

Google is proud to partner with libraries to digitize public domain materials and make them widely accessible. Public domain books belong to the public and we are merely their custodians. Nevertheless, this work is expensive, so in order to keep providing this resource, we have taken steps to prevent abuse by commercial parties, including placing technical restrictions on automated querying.

We also ask that you:

+ *Make non-commercial use of the files* We designed Google Book Search for use by individuals, and we request that you use these files for personal, non-commercial purposes.
+ *Refrain from automated querying* Do not send automated queries of any sort to Google's system: If you are conducting research on machine translation, optical character recognition or other areas where access to a large amount of text is helpful, please contact us. We encourage the use of public domain materials for these purposes and may be able to help.
+ *Maintain attribution* The Google "watermark" you see on each file is essential for informing people about this project and helping them find additional materials through Google Book Search. Please do not remove it.
+ *Keep it legal* Whatever your use, remember that you are responsible for ensuring that what you are doing is legal. Do not assume that just because we believe a book is in the public domain for users in the United States, that the work is also in the public domain for users in other countries. Whether a book is still in copyright varies from country to country, and we can't offer guidance on whether any specific use of any specific book is allowed. Please do not assume that a book's appearance in Google Book Search means it can be used in any manner anywhere in the world. Copyright infringement liability can be quite severe.

About Google Book Search

Google's mission is to organize the world's information and to make it universally accessible and useful. Google Book Search helps readers discover the world's books while helping authors and publishers reach new audiences. You can search through the full text of this book on the web at http://books.google.com/

Inv. L 1468

2 ff
36 pp
5 fol

coll. E

1817
ARTES VERITAS SCIENTIA
LIBRARY OF THE
UNIVERSITY OF MICHIGAN
TUEBOR
SI QUAERIS PENINSULAM AMOENAM
CIRCUMSPICE

QE
851
S328

Scheuchzer, Johann Jacob

PISCIUM QUERELAE ET VINDICIAE

Expoſitæ

à

Johanne Jacobo Scheuchzero
Med. D. Acad. Leopoldin. & Societatum Regg. Anglicæ, ac Pruſſicæ Membro.

TIGURI.
Sumtibus Authoris, Typis Geſſnerianis.
MDCCVIII.

a.

Rel - St
Soth
7-25-25
11855

VIRO ILLUSTRI

Dn. PETRO VALKENIER

SERENISSIMÆ AC POTENTIS-
SIMÆ REIPUBLICÆ BELGICÆ

AD

SACRAM CÆSAREAM MAJESTA-
TEM SERENISS. REGEM ROMANORUM.
SACRI ROMANI IMPERII COMITIA, PLE-
ROSQUE ELECTORES QUAM
PLURIMOS
IMPERII PRINCIPES ET STATUS,

DEHINC AD

RESPUBLICAS HELVETICAS ET
RHÆTICAS
PER
VI. FERE ANNORUM LUSTRA AB-
LEGATO EXTRAORDINARIO
EXCELLENTISSIMO MERITISSIMO,
DOMINO AC MECOENATI HONORATISSIMO
PISCIUM HAS
RELIQUIAS DILUVIANAS
IN GRATITUDINIS DEBITÆ SIGNUM

CUM VOTO

LONGÆVÆ QUA ANIMI QUA COR-
PORIS PROSPERITATIS
CLIENS DEVOTUS
DICO, CONSECRO.

ACARNAN.

PISCIUM QUERELAE ET VINDICIAE

Expoſitæ

à

Johanne Jacobo Scheuchzero
Med. D. Acad. Leopoldin. & Societatum Regg. Anglicæ, ac Pruſſicæ Membro.

TIGURI.
Typis Geſſnerianis, Sumtibus Authoris.
MDCCVIII.

VIRO ILLUSTRI

D^n. PETRO VALKENIER
PRÆPOTENTUM BELGII
FOEDERATI ORDINUM
ABLEGATO

AD

COMITIA SACRI ROMANI IMPERII
RATISBONENSIA PRIMUM,

DEHINC AD

RESPUBLICAS HELVETICAS ET
RHAETICAS

EXCELLENTISSIMO, MERITISSIMO,
MECOENATI HONORATISSIMO

PISCIUM HAS

RELIQUIAS DILUVIANAS
IN GRATITUDINIS DEBITÆ SIGNUM

CUM VOTO

LONGÆVÆ QUA ANIMI QUA CORPORIS PROSPERITATIS
CLIENS DEVOTUS
DICO, CONSECRO

ACARNAN.

Piſcium Querelæ & Vindiciæ.

IIs vivimus Sæculis, quibus invaduntur paſſim, & rapiuntur, vel vindicantur, armatâ manu jura, in Naturâ non minùs quàm Politiâ. Utrobique patiuntur Regna, ibi tria præcipuè, hìc plura. Minerali adjudicatur, quod Vegetabilis eſt, vel Animalis, ut illud longiùs extenderit terminos ſuos, quàm par eſt, ad periculum uſque abſorptionis reliquorum, quam quidem pœnam jam ſemel ſuſtinuit maxima Animantium, & Plantarum pars in univerſali illa illuvie. Defendant ſua jura Quadrupedes, Aves, & Inſecta, ut omnium intereſt, proprio ſingula ſtare talo. Nos nunc, muta natantium turma, querelas deponimus coram Throno veritatis, vindicaturi quod noſtrum eſt, & injuſtè rapuit vel maleſana Philoſophia, vel progreſſiva ad Monarchiam Mineralium invidia, vel temporum ipſorum injuria, vel ipſa de muta noſtra conditione præjudicia, magno noſtro opprobrio in Proverbium verſa. Ambitio ſi quæ nobis ineſt, glorioſa eſt, nec culpanda. Non id vindicamus, quod noſtrum eſt, & quâ nos gaudemus actu, vitam, & motum, quæ ſine omni dubio nos Animalium Regno accenſent. Agitur de Natio-

nis noſtræ gloriâ Majorum noſtrorum morte partâ; Agitur de Piſcibus, non ὀρυκτοῖς illis, ſeu foſſilibus, ac terrenis vivis, in Terræ viſceribus degentibus, quorum mentio fit apud *Plinium*, *Ariſtotelem*, *Theophraſtum*, *Strabonem*, alios, ſed de undivago genere, quod ante Diluvium vixit, & in eo ſubmerſum, alieni erroris victima fuit. Agitur de Piſcium non illæsâ, quæ nobis ſuperſit, ſtructurâ, ſed de reliquiis in ſtrage hac Diluvianâ ita dilaceratis, ut non ampliùs cutis hæreat oſſibus, ſola ſæpe ſquammata reſtet figura, rarò oſſicula quædam, vel ſpinulæ ſuperſint, ſæpe ſola figura Sceleti lapidibus impreſſa. Agitur ſimul de re majoris momenti, de invicto Diluvianæ univerſalis exundationis Teſtimonio, quod ex ſingulari DEI Providentia muta noſtra gens deponet in faciem incredulorum, ad audaciſſimorum quorumvis Atheorum convictionem. Loquantur hi, & quàm fieri poteſt, altùm clament; fluat ipſius eloquii Lucretiani nectar, Elingues nos, à quibus omnis longiſſimè abeſt ſuada, absque ulla Procuratoris ope ad ἐχεμυθίαν uſque redigemus diſertiſſimos quosvis.

Prodeat in aciem, veluti aliorum ante ſignanus, ex *Piſcium non aculeatorum, unicâ in dorſo pinnâ præditorum*, Claſſe Lucius, præluceat aliis, voraci ſuo robore aciem hoſtium aggrediatur, ac frangat. Aperiat ſcenam delineatus in Tab. I. oſtendat, ne quis de nomine hujus ſceleti dubitet, non ſuperficialem quandam Piſcis alicujus ſimilitudinem, non Lineamenta duntaxat, qualia in *Eislebianis*, *Eiſenacenſibus*, ſpeciatim etiam in *marmore Eyſtettenſi, cui impreſſa figura Lucii in Besleri Faſcic. rarior.* aliisque Ichtyitis reperiuntur, non ſolas *Lucii* Characteriſticas notas, A. *Mandibulam inferiorem ſuperiore* C. protractiorem. C. Ca-

vita-

vitatem lapidi impreſſam à *Mandibulæ* inferioris oſſe ſiniſtro; E. *Pinnam anteriorem ſiniſtram*; F. *dextram*, G. *Pinnam ventralem ſiniſtram*. H. *dextram*. I. *Pinnam caudæ proximam inferiorem*; K. *ſuperiorem*; ſed inſuper, ne tantillum remaneat ſcrupuli, D. *Labii inferioris* ipſius petrefactas reliquias; L L. totam *ſpinam Dorſi*, & *coſtas ſpinoſas*, è *Vertebrarum ſinubus* prodeuntes, quæ non in figura duntaxat ſunt, ſed in ſubſtantia: Imò verò M. M. *Carnem* ipſam petrefactionis quendã gradum adeptam: Verbo, integer ſe, caudâ exceptâ, nativâ magnitudine, & notabili longitudine ſe ſe ſiſtat *Lucius* cum partibus ſuis ſolidis tum oſſium, tum carnis fibroſis. Ex Lapicidina *Oningenſi*, Diœceſeos *Conſtantienſis*, tali loco, & tam edito, protractus, ubi nulla unquam Piſcina, ſtagnum nullum, aut lacus fuit. Prodite nunc quotquot *Archæi*, Fabri, & Semidei illius ſubterranei partes in vos ſuſcipitis, & judicate ipſi, annon corpus hoc fuerit Piſcis Lucii Organicum? Menſurate proportionem partium, rem ipſam contemplamini, non rei umbram, non Piſcis qualem qualem effigiem à Natura pictrice elaboratam, ſed Piſcem, ſed Lucium, partes hîc ibi à preſſionis vi contortas quidem, ſed non tranſpoſitas, non caput in medio ventre, non pinnas omnes capiti, ſed ſingulas pinnas, coſtas, oſſicula, vertebras, ſuis locis. Quis veſtrûm aliam prodet hujus machinæ originem, quàm ex ovo? Quis negabit, vixiſſe, & adoleviſſe aliquando hoc corpus? Quis alium audet producere fabrum præter DEUM. Deſcendite in arenam *Mechanici* omnes, Phalanges formate animoſi ſub Epicuro milites, haſtas vibrate, & jacite præ ſubtilitate nimia acutas, leges producite motus, harumque extollite teſtimonia. Facili negotio omnis à Lucio noſtro frangitur armorum ve-

ſtrorum apparatus, perfringetur acies. In fugam ecce datum ab unico Piſce integrum exercitum! Non hîc fungi adinſtar è Terra propullulat pinna, alibi coſta, tertio loco vertebra, quarto caput, quinto mandibulæ; non fortuitus eſt harum partium concurſus: ſed ordinata adeſt compages, & talis quidem videbitur vobis ipſis, qui ex fortuito Literarum jactu Iliada Homeri componitis, & primam Lucii viventis originem ex improviſo Atomorum confluxu agnoſcitis; vobis, inquam, ipſis dictabit paucula, quæ vobis reſtat, ratio, vixiſſe aliquando hanc machinam, & inundatione quâdam occubuiſſe. En ultimum, quod eatenus non contra nos militat, Hypotheſeos veſtræ, circa horum Piſcium ortum, effugium. Obmuteſcite ex muti hujus Animantis conſpectu larvati *Idearum*, neſcitis ipſi qualium, in mundo, Aere, volitantium propugnatores. Theſauros novæ hujus veſtræ, ex Platonica, vel Epicureana transformatæ Philoſophiæ aperite, ac oſtentate. Subitò ac comparuerint, evaneſcent colores hi emphatici. Idea Lucii quomodo, quæſumus, ſe ſe in fiſſuris lapidum dilatavit? Ubi locus nutritioni, & augmento idoneus? Quomodo cedit materia vel lutoſa, vel lapidea, membrorum ſingulorum extenſioni proportionatæ? Quænam Piſcium actio in Fiſſiles lapides, quæ reactio? Ubi ſufficiens extenſioni Piſcis ſeſquipedalis locus in ſtratis invicem ubique parallelis, & immediatè applicatis? Sufficiant hi nodi Ideiſtis, præſtò ſunt alii, ſi hos priùs ſolverint. Quid autem vos nobiſcum, & Lucio præſenti, *panſpermiæ ſalinæ* per univerſum Geocoſmum diffuſæ ebuccinatores pauciſſimi? Producite omnem *Nitri* Terra cœloque dominantis Theſaurum, oſtendite ſalia Piſci--cornu--cochleæ--Denti--Lucii--Anguillæ--Percæ formia. Imò verò omnium forma-

rum

rum Vertumnum ſub ſalium ſpecie, veluti alterum Archeum, figuras omnium Animantium, & ſingularum, ut ne vel minima deſit, partium exprimentem, fingentem, pingentem. Condonari potuiſſet hæc cerebrorum veſtrorum ἀνωμαλία, ſi in mediis verſaremur Ignorantiæ Scholaſticæ tenebris, ſed in tam clara intra Philoſophiæ Thalamos admiſsâ luce, tot Obſervationum, Experimentorum, ratiociniorum, paſſim ad Mathematicam certitudinem redactorum, cœcutire velle, Noctuarum eſt, non Hominum. Ad fidem veſtram provoco, mortales, non *Quibus è meliori luto finxit præcordia Titan*, ſed quibus vel mica rationis ſupereſt, annon Lucii hæ viventis olim corporis animati ſint reliquiæ? an alia ſit occaſio, quâ piſces inter fiſſuras ſtratorum ſe ſe ingerere potuerint, quàm inundationis alicujus, vel ſubmerſionis? Fidem, inquimus, veſtram, Animantia ratione prædita, an in Fodinis Metallicis, & montium altiſſimorum ſtratis ſepeliri potuerimus aliâ illuvie, quàm fatali illâ Hominibus, & Beſtiis univerſali, quâ exterior Terræ globus aquis cinctus, & diſſolutus, præſentem ſuam obtinuit ſtructuram? Sepoſito omni partium ſtudio judicate, annon Lucius hic, quem pro cœna Philoſophica primo loco offerimus, jure queat nuncupari Teſtis authenticus omni exceptione major, Cataclyſmi illius Noachici, cujus obſcura quidem paſſim indicia proſtant apud Scriptores Gentiles, Hiſtoria verò integra, & ab omni Fabulæ involucro liberata, exſtat in Scriptis Vatis illius cœleſti Numine pleni, qui nobis in prædam ceſſiſſet, Pharaonis truculenti mandato undis expoſitus, niſi ſingularis DEI Providentia eum inde liberaſſet. Non divertat vos ab aſſenſu Plautianum illud. *Piſcis nequam niſi recens*, bonæ fidei eſt hic Teſtis, utpote qui in Cataſtrophe illa fuit præſens,

vetus

vetus quidem, annos quippe 4000 habens, imò plures, additis, quos ante Diluvium vixit; natus & tamen recens; Cataclyſmi αὐτόπτης; recens, quia *Vetus*, non *gulæ* quidem, quod Plautus voluit, *ſapiens*, non patinis ſed Muſeis gratus hoſpes, mentem muto ſuo elogio paſcens, percharus orbi curioſo nuntius, volans per ora virûm; quid dicam recens? Recentior ipſis, quæ nunc vivunt, ejuſdem proſapiæ Animantibus; id eſt, in carne ſua, oſſibus, coſtis & totâ figurâ durabilior. En piſcem ex aqua turbida, Diluviali cœno, limove, imò Hominum peccatis turbatâ, nobis reliquum, ut facem accenderet reſolvendæ quæſtioni obſcuræ! En Piſcem manſuetum, qui voracitatem ſibi innatam depoſuit, & alios, qui ſequuntur, non in prædam diripit, ut feciſſet olim, ſed in amicum Teſtimonii ejusdem admittit conſortium! Magnus quidem, parvulos non tamen comedit.

Qui pote plus urget, piſces ut ſæpe minutos
Magnus comeſt: ut aves enecat Accipiter.

Primam ſcenam aperuit, imò introductoriam hanc ſolus *luſit Lucius*: In ſecunda agent Piſces alii Tab. II. delineati, quisque ſuam perſonam, aliqui tamen larvati, qui quidem produnt ſe ut ſorices, ex ſtructurâ. Licet nomina omnium nondum nobis conſtent. Non enim ſuis nuncupabimus nominibus, quàm quorum Characteres certò nobis ſunt cogniti, nec iis jungemus ſynonyma, niſi quæ examuſſim ſunt congrua.

Ichtyites Eiſlebienſis ex Comitatu Mansfeldico in ſecundâ hâc ſcenâ primum jure occupat locum. Sunt Fodinæ Æris Eislebianæ dudum variorum Piſcium proventu celebres. Teſtimonia variorum Authorum congerere haud opus, ubi res ipſa, & quotidiana Experientia loquitur; Lapis eſt fiſſilis

lis niger, ære dives, cui impreſſæ perſæpe ſunt Piſci-
um icones. In noſtro Ichthyite (qui idem eſt cum eo, quem ſiſtit *Rumph. Amboinſch. Rariteit - Kamer* p. 337. Tab. 60. G. H. vel potiùs ejus Commentator. Eislebienſe enim autumo, non Indicum foſſile, ſub titulo *Viſchſteen, of verſteende Viſch*; nec non cum *Muſtela piſce in lapide Islebiano, in Besleri faſciculo rarior*. Forte etiam cum *Lepidote*, qui *ſquamas piſcium variis coloribus imitatur. Plin. Hiſt. nat. L. XXXVII. c.* 10. Quandoquidem Islebiani piſces non ſplendenti nigro duntaxat, ſed aureo quoque colore, à pyrite maſſulis bracteisve adſperſis, micant. Autumo autem *Lepidotem* Plinii conferendum potiùs eſſe cum ſaxis, quibus micæ aureæ, argenteæve bracteæformes ſquamarum figurâ ſunt interſperſæ) integer adeſt Piſcis à capite ad caudam nigró veluti vernice ſplendens. *E Truttarum* genere videtur, non tamen eò referre auſi fuimus, propter ventralium pinnarum abſentiam. Adſunt ſquamæ, & viſitur ſubſquamoſâ cute hîc ibi detractâ, interior carnis ſtructura. Exercuerunt Manſfeldenſes hi Piſces foſſiles jam olim ingenium *Anſ. Boethii de Boot. Hiſt. gemmar, & lapid.* Lib. II. cap. 285. Ubi judicat, *eo in loco, ubi reperiuntur, quondam Piſcinam fuiſſe, eamque poſtea tenui terrâ obrutam, ac ab exhalationibus Metallicis condenſatam, in ſaxum abiiſſe, ac Piſcium corpora exhalationem Metallarem, terrâ ſubtiliorem magisque penetrantem, facilè in ſe recepiſſe, ac cum ea æris non ſolum colorem, ſed etiam ſubſtantiam.* Feliciter ſatis, pro temporis, quo vixit, obſcuritate. In *Aquis*, & *Terra* verſatur Piſces, non, ut Ideiſtæ, in *Aere*. Propiùs forſan ſcopum tetigiſſet, ſi piſcinam dixiſſet ab immemoriali tempore ſubverſam, intra Terræ viſcera reſorptam, à ſublapſu ſtratorum inferiorum, ubi facilè potuit contingere, ut Piſces in fiſſilium inter-

ſtitia delati, ibique compreſſi, effigies ſuas ſuperficiebus Lapidum nondum plenè conſolidatorum impreſſerint; Sed & hujus opinionis examen linquemus Germanis, quibus ſitus, & conditio harũ Fodinarum eſt perſpecta. Nos alios producemus Piſces, talibus locis protractos, ubi nullo unquam tempore poſt Diluvium ulli fuere Lacus, Piſcinæ nullæ.

Oſtendit Ichthyita hic Eislebienſis exuvias, cutem externam, eique ſubjectam carnem; oſſaturam nunc ſiſtit Piſcis Diluviani ſceleton delineatum in fiſſili lapide Glaronenſi. Difficile admodùm eſt judicare, quisnam hic piſcis, & ex quanam ſit familia. Videtur adeſſe portio pinnæ dorſalis. Cauda eſt biſurcata. Cœterùm verò notandum, fiſſili huic lapidi nigro non inſculptam eſſe Piſcis figuram, ſed in illo eminentem, & velùt in colliculos hic ibi elevatam conſpici.

Sequitur Piſcis Diluviani ſceleton aliud in Ardeſia nigra Glaronenſi delineatum, ut præcedens, ut ſingularum ariſtarum figura lapidibus ſit inſculpta. Nomen nec hic addere audemus propter pinnarum abſentiam.

Nunc in Theatrum prodit Anguillæ Diluvianæ ſceleton, in Lapide fiſſili nigro Glaronenſi. Abeſt & caput, & cauda, nihilo tamen ſeciùs, imò tantò certiùs, determinamus nomen, quum non proſtet alius bipedalis, vel tripedalis longitudinis Piſcis, hujus figuræ, præter Anguillam: Eſt hic pedalis; Fuiſſe autem duplo adminimum longiorem, judicare licet ex proportionata vertebrarum craſſitie. Seſquipedalem ferè alium, ejusdem figuræ

poſſi-

poſſideo inſuper exeadem Lapicidina. Non autem ſolâ longitudine acquieſcimus pro ſtatuendo nomine Anguillæ. Adſunt ſigna alia, imò τεκμήρια, ariſtarum, ſeu coſtarum ſimplicium in certa à vertebris diſtantia articulatio cum aliis tenuioribus, quæ ſe ſe terminant tum in vertebras parvas, è quibus ſingulis bini prodeunt radii componentes Pinnas, hæ enim, uti notum, à cauda incipiunt,& ultra medium dorſum continuantur. Harum Pinnarum fundamentum Vertebrale exprimitur in anguilla noſtra lapidea per lineas laterales ſpinæ dorſi utrinque Parallelas. Hîc autem obſervandum, totam hanc Sceleti Anguillæformis oſſaturam eſſe è ſuperficie lapidis cum omnibus vertebrarum proceſſibus extantem, quod *in baſſo rilievo* Itali vocant. Ut adeò probabile ſit, eſſe hanc ipſam ſceleti ſubſtantiam in lapidem converſam Anguillas has non, quod de Piſcibus foſſilibus Mansfeldenſibus multi conjectant, ortum ſuum trahere ex Lacu quodam in Lapicidinam Glaronenſem ſubverſo, præter loci ineptitudinem vel inde conſtat, quòd in Glaronenſi Territorio nullæ hodie inveniantur Anguillæ viventes, niſi in *Lintha* flumine à *Biltena* Pago ad *Pontem Telonii*, & *Tegularum*, *Ziegelbruk*, & inde in *Seza*, *Veſenam* uſque. Cœterùm in aliis Ditionis Glaronenſis aquis & reliqua Lintha non alii reperiuntur Piſces, præter *Truttas*, *Salmones*, *Gobios*, & *Lucios*.

Ad ſiniſtrum& inferiorem Tabulæ angulum ſiſtit ſe Sceleton Piſcis Diluviani in Ardeſia Glaronenſi expreſſum.

Adjacet ei proximè Piſciculi etiam ignoti Diluviani figura in fiſſili lapide candido ex Mu-

ſeo Vallisneriano. Italia hunc protulit, ſed loci ſpecialis memoria excidit, nil tamen hoc derogat de teſtatoris, qui ſubſtantiæ propriæ carneæ oſtendit reliquias, fide. Comparari cum hoc poteſt, & debet *Funduli piſcis figura in Marmore Eyſtettenſi* ap. *Beſler Faſcicul. Rar.*

In dextro ac inferiori Tabulæ angulo adeſt Perca Diluviana in lapide fiſſili Oningenſi. *Percas* lapidibus impreſſas memorant quoque *Agricola*. Lib. X. foſſil. p. 371. Locus idem huic noſtro, qui *Lucio* in Tab. I. exhibito, materia eadem; color idem, Lapidis ipſius, qui attritus Cornu olet uſtum, cinereo albus, Piſcis verò ſubflavus: Ariſtæ adſunt in ſubſtantia, carnis etiam ſuperſunt fibræ. Cauda à Violenta preſſione correpta ſimul, & contorta, ut dextra pars ſiniſtræ ſit ferè ſuper impoſita. Contorſionem talem membrorum non ſoli nos fuimus paſſi, ſed magis adhuc Cruſtacea, & Teſtacea tùm marina, tùm fluviatilia, quæ ſuperſunt: In teſtes vocamus Muſea, quæ paſſim nunc Terrarum ex Diluvii reliquiis eriguntur, veluti columna memorialis. In eodem lapide conſpicitur heîc *ſalicis folium*, quod Sculptor ſimul, nobis non inconſultis, expresſit; non adeò invitâ pronati ſumus modeſtiâ, ut ſoli in Theatro, excluſis aliis agere voluerimus muti aliâs Piſces. Imò verò non mediocri perfundimur gaudio, quòd Vegetabilia Diluviana, quorum magna copia hodie è Fodinis protrahitur, Minerali Regno hactenus inſcripta, hanc læſæ Majeſtatis injuriam ulciſci quoque ſint parata, & Orbi curioſo ſiſtere duplex quaſi *Herbarium antediluvianum, unum in Saxonia*, operam locante D. *Friderico Heynio*, Gothanarum Fodinarum Inſpectore, alterum in Helve-

Helvetia, procurante *Acarnane*, cui & obſtrictos nos fatemur.

Ultimus hujus Tabulæ, & rarisſimus fortè, hoſpes, minimus ſaltem magnitudine, quem in Teſtimonium producere poſſumus, & ob infantiam ſuam innocentisſimus, eſt Piſciculus in Lapide Oningenſi, minutus adeò, ut Lynceum ferè poſtulet viſum, nec niſi Microſcopii ope in ſingulis corpuſculi ſui partibus conſpici posſit; integerrimus tamen corpore, & fide, utpote cui omnes ariſtæ in ſubſtantia ſuperſunt. Ἀγαθῇ τύχῃ, ne periret minimum corpore, ſed virtute maximum, Diluvianæ Inundationis monumentum, detectus, & Muſeo Acarnanis donatus à Clarisſimo Dn. *Caſparo Blaſſio*, Lithopolitano Medico expertisſimo una cum fiſſilibus figuratis aliis.

Sumus equidem nos, qui hactenus ad probandam originem noſtram, & miſeram, quam in Diluvio perpesſi fuimus, ſortem, ſinguli ſuam contulimus ſymbolam, ſuffeni, ut aliorum vel auxilio, vel præſidio non habeamus opus. Attamen veluti ex ſuperfluo, bina inſuper, quibus Tabulam ſecundam claudimus, Teſtimonia adducimus ex aliorum Animantium Familiis. In conſortium non admittimus extraneos hos hoſpites, ut majus addant pondus demonſtrationibus noſtris, non ut nobis proſint, ſed ut delectent, non tam ut probent, quàm ut illuſtrent. Quod ſi non ſufficeremus nos, qui hactenus in Theatro comparuimus, & comparebimus porrò, proferre poſſemus centum alios, qui apud alios Scriptores extant, imò mille alios ex ipſis protraheremus Fodinis Metallicis, Lapicidinis, qui jurati dicerent idem. Magna Piſcium omnis generis, præſertim fluviatilium, qui aquas marinas dulcibus confuſas ferre non pote-

 rant

rant, & limo diluviali involuti deorſum trahebantur, intra ſtrata, quæ tunc ſe ſe formabant delati, periit copia. Dabatur quidem natare, ſed in fluido ſemiſalſo, cœnoſo, craſſo, vitæ noſtræ, quam delicatam norunt Homines, non adeò conformi, periiſſemus ſanè omnes, qui Aquas in habitamus dulces, ii præ aliis citiùs, qui aquis vivimus montanis, cryſtallinæ pelluciditatis, leviſſimis, ſi ultra aſſignatum à noſtro Creatore tempus prorogata fuiſſet, quam Homines meruerunt, & nos propter ipſos luimus innocentes, pœna: Non autem ſolis nobis miſera hæc mortis ſors obtigit; idem infortunium tulêre Animantia alia, imò verò majus; Maxima periit Teſtaceorum & Cruſtaceorum pars, ut ut hæc Animantia aquis etiam ſint aſſueta. Ex Quadrupedibus, Volatilibus, & Inſectis interierunt omnia, iis exceptis, quæ ſingulari Conſervatoris Ter Optimi & Sapientiſſimi Providentiâ in Arcam fuêre admiſſa. Teſtis eſt immenſa Teſtaceorum, quæ ſuperſunt, in Diluviana inundatione ſubmerſorum copia, minor Cruſtaceorum, Quadrupedum, minima Avium, & Inſectorum. Ex rara hâc volatilium, & ἐντόμων Reliquiarum ſerie proferimus bina Exempla.

Ecce enim Caudæ Avis, vel Remigem pennam in Lapide fiſſili Oningenſi conſpicuam, unicum, quod hactenus ſit cognitum, ex Volucrium Regno ſuperſtes monumentum. Excipite *Gallum Gallinaceum*, cujus meminit Agric. L. X. *Foſſ.* p. 371. juxta Pontificis Romani *barbati*, *& triplicem coronam in capite habentis effigiem*, de cujus tamen exiſtentia meritò dubitatur, quandoquidem in Actis Publicis Eislebienſibus ne minima quidem fiat mentio, teſte Cl. Dn. *Gothofr. Mylio Memorab. Saxon. ſubterran.* p. 5. fieri autem debuiſſet Lapidis non longè poſt Reforma-

tionem

tionem, Anno nimirum 1539. eruti, dono dati primùm *Luthero*, poſtea Franciſco I. Galliarum Regi, præſertim ſi, quod *Albinus* ſcribit p. 105. *Pontificis effigies* adfuit *ornata triplici coronâ, & veſte Pontificiali, aureis quaſi filis, & purpura contexta, os, oculos, & nares hominis, referens, in ſella ſplendida ſedens, denique dextram manum ſublevans, inquam tanquam gemmam contemplans intuebatur.*

Ex Inſectorum vaginipennium ſeu κολεοπτέρων Familia adeſt Scarabeus in Lapide fiſſili Oningenſi, perraram quoque Reliquiarum Diluvianarum ſpecimen.

In Tab. III. ad quam properante pede (Metaphoricam hanc locutionem condonabunt nobis, apodibus mortales eadem, quâ ſibi alias à nobis deſumtas applicant facilitate) pergimus. In ſcena hac tertia ſiſtant ſe primùm Varia ſceletorum Piſciformium fragmenta in Ardeſia Glaronenſi. Speculum, in quo *Caſuiſtæ* (Epicurei ſcilicet illi, non cucullati deraſis verticibus fratres, quos Veneramur, in eorum ſæpe ſubſtantiam converſi) vident primam corporum viventium ex fortuito atomorum concurſu originē, hîc crura hominum, alibi capita, brachia, Piſcium ariſtas, fungorum inſtar, ex Terra ſurgentia, confuſaneam ariſtarum, pinnarum, Vertebrarum, congeriem; *multa modis multis varia ratione coorta*: Verbis utimur diſerti illius Epicureiſſimi propugnatoris *Lucretii*, cujus Atomi forſan poſt obitum in piſciformem lapidum præſentium figuram, per metaſomatiſmum quendam, ſunt transformatæ; ſeriò ageremus cum homuncionibus his, ſi operæ foret pretium, niſi jam dudum armis omnibus forent privati, & exanimes in

Terram

Terram proſtrati, deriſione digniores, quàm refutatione ſolidâ, populo jam fabula facti. In ipſo hoc ſpeculo, ſi rectè oculos aperiunt, vident ſtultâ mente Corœbos, cerebra Helleboro egentia. Quomodo enim, quæſumus, in eadem hâc lapidea maſſâ ex fortuita atomorum incurvaturam ariſtæ formem extenſione prodiit, non unica duntaxat ariſta, ſed ejusdem figuræ plures, invicem parallelæ, prout in piſcibus viventibus? Quomodo aliæ prodierunt ſimplices, aliæ biſurcatæ? Quomodo plures uni dorſo, ejusque vertebris affixæ? Imò quomodo prodiere in hac & præcedenti Tabula expreſſæ Percæ, Anguillæ, in prima Lucius? Qui ſolus omnem Epicureorum Phalangem ad ἐχεμυθίαν redigere valet. Archæi promachi deplorabunt idoli ſui informatione Lapidis, quem nunc contemplandum ſumſimus, errores. Ideiſtæ accuſabunt idearum volitantium diviſam confuſionem, Accuſent autem potius confuſam φαντασμάτων ſuorum diviſionem. Nos infortunium, quod nobis in univerſali illa ſtrage contigit, ſimplici viâ pro conceſſa loquendi libertate enuntiabimus. In pulmentacea maſſa Terr-aquea natabamus juxta Animantia alia, & Homines, horumque partes, Piſces integri, & á prævia ſaxorum, Lignorum, aliorum corporum colliſione in fruſta diſcerpti, natabant Vertebræ, natabant pinnæ, capita, caudæ, ariſtæ. & unà cum terreſtri materia deorſum tractæ in ſubſidentia illa, ſtratorum formatrice, veſtigia ſua impreſſerunt lapidibus, tum adhuc mollibus, lutoſis. Nihil hîc difficultatis, nihil coactum, nullum myſterium.

Confuſa Piſcium fragmenta excipit integerrimus **Capito in Lapide fiſſili Oningenſi, ex Muſeo Nob. Dn. Capitanei *Henrici Zolleri*; integerrimus,**

mus, inquam, non enim adſunt ſolæ, eæque reſiduæ quoad ſubſtantiam, ariſtæ, ſed pinnæ branchiales, ventrales, mediæ, ac ultimæ, & dorſalis, caput cum cauda, ſed quoque juxta carnis quaſdam reliquias, flavicanti colore à Lapide cinereo diſtinctas, ipſæ ſquamæ *ſtriatæ, uti ſolent eſſe in* Capitone *ſive* Cephalo *Geſneri, qui* Squalus *Aldrov. nobis* Schvvalen *audit.* Similem prorſus cum noſtro Capitone Piſcem in Vicentini agri Fiſſili Lapide impreſſum pingit *Calceolarius Muſ.* p. 428.

Sequitur Sceleton Piſcis Marmori albo inſculptum, quod unde habuerit donator Philoſophus inſignis, χαριέςατος Joh. Chriſtophorus Sturmius, Math. & Phyſ. Prof. Altorfinus, non conſtat. Ejus videtur eſſe generis, quod *Dendritas* pulcherrimos exhibet in Lapicidina *Solnhof,* Comitatus *Pappenheimenſis.* Latet autem nos, cujusnam ſit familiæ hic Piſcis in arcum curvatus.

Præcipua felicitatis pars eſt, juxta veriverbium, ut quod ſis, eſſe velis. Piſces ſumus, qui hactenus in Theatro comparuimus actores, & pro Piſcibus agnoſci cupimus. Non aliena noſtri juris facimus, vindicantes jura propria, ne alienæ ſubjiciamur libidini. Aſſeruimus hactenus, & Animantium natatilium Regno reſtituimus, reſtituemusque porrò, integra corpora. Nunc à toto deveniemus ad partes, quæ tamen non poſtulant profuſam verborum ſeriem. Eandem adminiſtrabunt æqui rerum judices juſtitiam in eadem, quæ partes concernit controverſia, quam concedunt corporibus integris.

Dimicatum diu eſt inter Lithophilos, utrum *Gloſ-*

ſopetræ Proſapiæ ſint mineralis, vel animalis? *Deficiente Lunâ cœlo decidere* memoravit *Plinius Hiſt. Nat.* Lib. XXXVII. c. 10. Aſt non magis fidem invenit hæc à cœlo origo, quàm meretur Formarum è cœlo deductio in Philoſophia Ariſtotelico Scholaſtica, vel Influxuum commendata adeò apud Aſtromantas ab uno mundi extremo ad alterum tractio violenta. Profeſsâ lite inter ſe depugnârunt ab una parte Andr. *Cæſalpinus, Poterius, Fab. Columna, Nic. Steno, Caſp. Bartholinus, Paulus Boccone*, ab altera *Conr. Geſſnerus, B. à Boot, Rob: Hookius, Ambroſinus, Job. Reiskius*, qui in ſua *de Gloſſopetris Luneburgenſibus Commentatione* totum formationis horum Lapidum negotium refert ad principium quoddam γλωσσοπετροειδές, vel, ſi hoc non arrideat vocabulum, γλωσσοπετρόμορφον, utrumque licet, modò *caveatis, ne ad* oppoſitam *de animalium parte Hypotheſin relabamini.* Libri integri pro & contra in auram projecti communem ſubierunt aleam, patienter ſuſtulimus injurias nobis, & ſpeciatim illuſtri Piſcium cartilagineorum longorum familiæ illatas, quamdiu dubio Marte fuit pugnatum. Nunc autem quoniam fugæ dederunt terga hoſtes, & veritas in numeris obſervationibus in lucem protracta nativo fulgore radiat, triumphum canimus, atque Trophæa Mineralibus erepta erigimus, publicè declarantes, eſſe *Gloſſopetras* ipſos *Carchariarum*, aliorumve Piſcium, qui in Diluvio periêre, Dentes foſſiles, ſuadentes iis, qui in fugam acti veritati palmam tradere recuſant, ne Oceano ſe committant, ubi non deglutiendi tantùm, ut *Jonas*, ſed devorandi à Carnivoris Carchariis dignas pertinaciæ ſuæ luerent pœnas. Non vacat nunc, integram texere *Gloſſopetrarum* Hiſtoriam, imò ne quidem argumentorum ponderare momenta, quæ ut cognita præſupponimus, atque in Tabula hac III.

Gloſ-

Gloſſopetras duntaxat aliquas Speciminum loco ſiſtimus. Ante autem, quàm recenſioni nos accingimus, Vindiciis ſecundum libertatem datis utemur, querelas depoſituri contra falſatores nominum, qui *Gloſſopetræ* induerunt vocabulum ex inſcitia potiùs, quàm vel invidia, vel nocendi nobis ſtudio. Quid quæſo *Linguis* cum *Dentibus* commune, præter viciniam, & mutuam in maſticatione, & loquela operam? Quæ, quæſumus, dentium horum cum linguis, vel avium, vel ſerpentum conformitas, ut per tot Seculorum inde à Plinii ætate ad noſtra tempora decurſum, non alio venerimus nomine, quàm *Gloſſopetrarum*, *Glottidum*, *Steinzünglein*, *Natterzünglein*, *Ophioglossorum*?

Gloſſopetra an mutus lapis eſt, an lingua loquelæ
Expers, *an vocem reddere* Petra poteſt?
Vix Credo.

Ita non ſine dentibus ludimus cum Venerabili *Reiskio*. Majori jure noſtrâ ætate uteremur καρχαροδόντος vocabulo, niſi in deſuetudinem, ut plura alia eruditionis ſolidæ ſubſidia, abiret Græcæ Linguæ cultura, & tantùm non terrorem illiteratis incuteret nova hæc ὀνοματοποΐα, quine *Ichthyodontis* Latio ferè donatum nomen ferre queunt. Ad rem. Siſtit ſe in præſenti Tabula

Dens Carchariæ maximus ſerratus Melitenſis. Gloſſopetra eburnea perrara maxima Melitenſium. *Luid. Lith. Britt.* n. 1257.

Maximum dum nuncupamus hunc Dentem, non excludimus à Synonymorum claſſe minores ejusdem formæ, *Gloſſopetram Luneburgenſem majorem* Reiskii. *Gloſſopetram candidam, & ab utroque latere ſerratam,*

 Kent-

Kentmann. Nomenclat. foſſil. 31. Gloſſopetram majorem; Ein groſſe Steinzung. *Wagner. Hiſt. Nat. Hel. 309. Gloſſopetram dentatis aut ſerratis marginibus.* Geſſn. Fig. Lap. 163. Nec dubium nobis movet ullum coloris varietas, prout enim in ſolo fuêre depoſiti, colorati eruuntur; ex inſula *Melita* omnes ferè ſunt eburnei nitoris, candidi, vel ſubflavi: *Helvetici, Luneburgenſes, & Anglici* anthracini nitoris, gangrænam paſſi.

Dens Piſcis maximus orâ non ſerratâ Carolinenſis; an Carchariæ ſit aſſerere non audemus, ſed hoc quidem, quòd idem ſit Dens hic foſſilis ex *Carolina Americæ* advectus, Cl. D. *Jacobi Petiver* Pharmacopei Londinenſis donum, cum *Gloſſopetra maxima cuneata Cantianorum, ſive anthracina lævi quatuor unciarum longitudine, mucrone obtuſo.* Luid. n. 1259. Carchariæ dentem non eſſe ſuſpicamur inde, quoniam huic Piſci omnes ſunt ſerrati.

Dens Piſcis triangularis in acumen deſinens Luneburgenſis; nec hunc determinare, cujusnam ſit Piſcis, præſumimus, monentes Hiſtoriæ Naturalis modernæ, ſpeciatim marinæ, cultores, ut Familiæ noſtræ quoad genera, ſpecies, & partes ſingulas deſcribendæ majorem, quàm hactenus, navent operam, velut Reliquiæ Diluvianæ, quæ ex natatilibus Animantibus in omni Terræ angulo ſuperſunt, clariùs cognoſcantur. Interim cum Dente hoc, utut ἀώτῳ, conferri debet *Gloſſopetra roſtrum corvinum referens auriculata,* ſive Gracirhynchus *vulgaris rectus, appendiculâ ad radicem utrinque donatus,* Crampſtone *Luid.* n. 1260. Appendiculæ hæ, quæ auricularum ſpeciem præbent, in cenſum venire non debent,

ſi ejusdem ſint figuræ cum toto, utpote novi teſſellique dentes, ex ipſa baſi renaſcentes.

Dens Piſcis falcatus & ſerratus Hildeſienſis. *Gracirhynchus falcatus vulgaris, cujus ſpecimina vel dextrorſum, vel ſiniſtrorſum falcantur. Luid. n.* 1264. 1265.

Dens Piſcis recurvus teretior Sheppeianus. *Synonyma hujus ſunt. Gloſſopetra picæ linguam referens, ſive Ornithogloſſum ſeſſile vulgare, Gloſſopetra minor. Luid.* n. 1266. *Gloſſopetra minor, ſive Ophiogloſſum petræum. Lingua ſerpentum eu natricum. Roſtra avium. Ein klein ſchwarzes Naterzünglein. Wagner.* p. 310. *Gloſſopetra Pruſſica cinerea; Linguæ piciavis ſimilis.* Kentmann. foſſil. 31. b. *Gloſſopetra avis alicujus Merulæ ferè roſtri ſuperiorem partem præſe ferens.* Geſſner. fig. Lap. 163. C. 1. Monſtrare poſſumus, ſi quis dubitat, de Gloſſopetrarum harum conformitate cum analogis Piſcium dentibus, Mandibulam Piſcis marini, nobis quoad nomen ignoti, quatuor ſeriebus dentium armatam, quæ ſimiles ita ſunt huic Gloſſopetrarum ſpeciei, ut vix ovum ovo poſſit eſſe ſimilius.

Dens Piſcis tricuſpidatus Faringdonenſis. *Gloſſopetra tricuſpis mucronata, ſeu nigricans ſubviridis,* Tridentula *dicta, minimis adnumeranda.* Luid. n. 1280. *Gloſſopetra Acanthina radice ſeſſili.* Id. 1297. quacum conferri etiam poteſt *Gloſſopetra Acanthina radice ſeſſili crenata, ſive minimam femoralium fibulam referens, in radicem ſeſſilis.* id. n. 1278. quæ coloris, ut in noſtro quoque ſpecimine, eſt aliquando ſtraminei, ſeu ex eburneo ſublutei, aliquando cornei, vel atro rubentis. *Gloſſopetra Laet. de Lapid.* p. 104. fig. 1.

Dens Piſcis latiusculè mucronatus, *Megenwilenſis Lapicidinæ in Liberis Provinciis.* Omnis generis Gloſſopetras ferunt ſaxa hujus Lapicidinæ, cinerei coloris; Hoc ſpecimen craſſiuſculum eſt, ex convexa magis acuminis obtuſi parte ſinu triangulari notatum.

Dens Piſcis craſſiuſculus in acutum mucronem terminatus Megenvvilenſis; Ejusdem coloris, ut præcedens, mucrone aliquantùm recurvo: forſan referendus ad *Dentem recurvum teretiorem Sheppianum.*

Dens foſſilis teres recurvus ex Agro Dobunenſi. Hoc ſpecimen, ut plura alia rariora foſſilia figurata, prodit ex locupletiſſima Pinacotheca viri Celeberrimi, de progreſſu Hiſtoriæ Naturalis meritiſſimi, *Dn. Joh. Woodwardi* è Societate Regia Anglica, Phyſicæ in collegio Greshamenſi Profeſſoris.

Reliqua hujus Tabulæ foſſilia, ſi non omnia, ad Piſcium ſpectant Familiam, uti de plerisque non vana obtinet conjectura, ejus tamen ſunt raritatis, quæ omninò meretur & deſcribi, & ſculpi, & orbis curioſi examini ſubmitti.

Ex copioſo rerum Diluvianarum ſuppellectili *Woodwardiano*, ſiſtit ſe rara Piſcis cujusdam mandibula, quam nondum ad ſuum genus reducere potuimus; Anthracini eſt nitoris, ex Angliæ fodinis protracta. Eadem videtur *ſcopula littoralis anthracina, ſive Xyloſteon nigrum è minoribus, verriculo calceario ſimile,* quam *Luidius* n. 1594. habet pro *foſſilis cujusdam Piſcis palati fragmento.*

Ejuus-

Ejuſdem Muſei incola fuit Oſſis foſſilis portio ex Marilandia *Americæ*, de qua, an pertineat ad *Ichtyoſpondylos*, ſeu Piſcium vertebras, an verò pars ſit *Innominati* alterius Animalis *Oſſis*, uti ſanè cavitas videtur ſupereſſe Acetabuli Iſchii, in dubio linquimus, ut qui non adeò elati ſumus ſupercilii, ut nobis arrogemus, quæ alienæ ſubſunt Jurisdictioni, contenti noſtrâ ſorte, & recuperatione ejus, quod injuria temporum amiſimus.

Extremæ raritatis, & in ſerie Reliquiarum Diluvianarum monadicæ, ſunt Branchiæ Piſcis cujusdam grandioris; pro talibus autem aſpectamus donarium Cl. Dn. D. *Henrici Stebelini* Baſilienſis, Fautoris, & Amici ſingularis, fragmentum *Unicornu Foſſilis, Hertingæ*, in *Marchionatu Badenſi*, ad decem pedum profunditatem in Terra reperti, de quo hæc duntaxat ſupereſt relatio, fuiſſe binos Piſces caudatenus junctos, triginta pedum in longitudine, ut ſinguli fuerint pedum quindecim: capita binos ferè pedes fuiſſe alta; Ventres viſcerali materia, quæ protinus in pulverem fuerit collapſa, ſuffarcinatos.

Ultimo loco ſeſe ſiſtunt Vertebræ binæ dorſales Humanæ petrefactæ ex Agro Altorffino, *Territorii Norimbergenſis*; ſubſtantiæ ſunt ferè lapideæ, atro ſplendore nitentes, quæ fibrarum oſſearum ſtructuram pulchrè exhibet, & totâ formâ, proceſſuúmque ſitu, vertebras dorſi humani exactè refert. Inveni non has binas ſolas ſed ſex alias eadem cum his ſerie junctas, intra patibuli *Altorffini* muros, illuc aliquando ex λιθοφιλίας impetu unà cum Dn. *Langhanſio* Myrtilleto Palatino, fido in excurſionibus

Achate

Achate, deductus. In teſtes vos ipſos vocamus, quotquot vacivas Querelis noſtris, & Vindiciis, praebetis aures, mortales, quorum eſt, ut Dominorum noſtrorum, decernere, ex æquo, & bono, annonnos ipſi juſtitiæ diſtributivæ ſimus adminiſtratores? Pro *Ichtyoſpondylis* depingit ſimiles his vertebras de Hiſtoria Naturali Norimbergenſis Territorii optimè meritus Clar. D. *Joh. Jac. Bajerus*, Med. Prof. Altorffinus in *Oryctographiæ ſuæ Noricæ* nuperrimè editæ Tab. 17. fig. 32. Nos autem Hominis in Diluvio ſubmerſi volumus has eſſe reliquias, non certè ex adulationis quopiam impetu, aut judicem fallendi propoſito, ſed ex juſtitiæ amore.

Sunt equidem multi magni nominis viri, qui ſtudio Antiquitatum Diluvianarum allecti paſſim ex iis Muſea extruunt, Monumenta Divinæ vindictæ omni ære perenniora. Hæc inter comparemus & nos, muti & tamen diſerti Inundationis graviſſimæ teſtes, innocentes non minùs, ac illi occiſi, quorum capitibus Cycnus Templum Patri ſuo, Marti, extruere volebat, Latrocinia in Theſſaliæ finibus exercens. Ex Eruditis Magnatibus, qui nos in conſortium ſuæ converſationis, & intra Muſeorum ſuorum limina admittunt, laudandus cumprimis venit Ill. atque Excell. cui hic Labor integer eſt dicatus, VALKENERIUS, VIR Legationibus multis, & graviſſimis innumeris negotiis feliciter ſummâ cum laude defunctus, cui nos ipſos ſubmiſſè offerimus, veluti olim Piſces argentei aureive *Atergati* Reginæ in ſacrificiis fuêre oblati, teſte *Mnaſea* apud *Lucianum* de *Syria Dea*. Ἀποσπασμάτιον Pinacothecæ Valkenerianæ, omnis generis Diluvianis Reliquiis, Teſtaceis, Cruſtaceis, Vegetabilibus, aliiſque ita refertæ, ut ad ſe tanquam ἑλκυ-

ϛικόντι curioſos quosvis alliciat, ſiſtit Tab. IV. in qua occurrit primò

Lucius foſſilis ex montibus Tripoli Syriæ vicinis, Muſeo huic Diluviano illatus à Nob. Dn. *Cornelio de Bruyn*, qui laudabili admodùm ardore Ægyptum, Syriam, Palæſtinam, aliáſque Orientis plagas peragravit, & obſervata ſua Orbi curioſo & erudito communicavit, edito A. 1698. Delphis Itinerario. Piſcis, de quo nunc agitur, mentio fit p. 303. his verbis. *Eenige uyren buyten Tripolis in Syrien vind men boven op ſeeker Gebergte Steenen, dewelke van buyten niets vertoonen, maar als menſe tegens de grond of op malkanderen ſmyt, ſplyten ſie van malkanderen byna gelyk de leyen* (Lapides fiſſiles) *men vind dan daarin de gedaanten van verſcheyde ſoorten van Viſchen ſo natuyrlyk, dat menſe niet ſonder verwonderinge kan aanſien. Om ook van deſe ſteenen met my te voeren ſond ik ymand met een Eſel na het gebergte, die er my een goode partye afbracht; Waaronder ikker een vond, dewelke by geluck ſoedanig was geſpleeten, dat ſich aan elke Zyde van de ſteen de helft van de Viſch vertoont, ook ſluyten de ſtuken ſo net op malkanderen, als of de ſteen in ſyn geheel was gebleeven, en van alle degeene, die ik geſien hebbe, was'er geen ſo ſchoon, en perfect.* Aſſervat nunc repetundas has ex Syria, ubi Atergati olim, ſeu Syriæ Deæ Piſces offerebantur, allatas, veluti inſigne μνημόσυνον Illuſtris Poſſeſſor. Patet ex Relatione, Lapidibus fiſſilibus incluſum fuiſſe hunc Lucium, duplici ſchemate in oppoſito Lapide expreſſum. Commune hoc eſt Phenomenon omnibus Diluvianis, qui adhuc ſuperſunt, Piſcibus, Inſectis & Plantis, ut in Ardeſiarum ſuperficiebus compareant. Computruimus, quotquot Terræ fuimus commiſſi, in alimentum poſteà Plantis impenſi, feliciori, neſcimus, an infeliciori

 fato,

ſato, quàm multa Teſtacea, quæ vi ſoliditatis ſuæ Fluidi permeantis, & putrefacientis actionem eluſère. Conquaſſati, & inter particulas minimas ſaxorum diſperſi, quotquot luto arenoſo poſtea lapideſacto immerſi, ut nullum amplius in mediis ſaxis reſtet veſtigium, nec, ſi reſtaret, inveniri facilè poſſet. Soli remanſimus in fiſſuras ſtratorum delati, iisque tum adhuc mollioribus impreſſi, καὶ ἀγαθῇ μὲν τύχῃ, ut teſtari poſſemus mortui ſuperſtites, in tumulis ſaxeis veluti conditi, de mutatione, omnium, quas Globus terraqueus ſuſtulit, maxima, Hominibus Animantibusque exitiali, de formatione cruſtæ Terræ ſuperioris. Quid enim? Annon digitis monſtrant ſtratorum lineæ ſubſidentiam materiæ? ſaxis juxta Leges gravitatis incluſa heterogenea Teſtacea & cruſtacea, ſubſidentiam, in maximâ confuſione rerum, ordinatam? annon ſtratorum fiſſuræ fracturam? ſitus inclinatus parallelus confractionem & diſruptionem? Aſt non vacat, materiam hancce ex condigno tractare. Vindicias ſecundùm libertatem datas non extendemus ultrà quàm par eſt. Κωφά ſumus πρόσωπα, quibus loquendi vis aliqua conceſſa, ſtat autem nobis ſententia, non vagari extra oleas, καὶ μηδὲν λέγειν ἔξω τοῦ πράγματος. Fontes veritatis, unde apologiam noſtram depromimus, indicamus duntaxat, non explicamus. Non tam Tyronibus ſcribimus, & abecedariis, quàm Hiſtoriæ Naturalis peritis, & quibus Naturæ vires, Legesque jam ſunt cognitæ.

Sequitur Albula Diluviana ex Landgraviatu Haſſiæ, in Fiſſili Lapide nigro.

Rhombus Diluvianus major ex Landgraviatu Haſſiæ, in Lapide fiſſili metallico

Fran-

Francobergæ, ut putamus, erutus hic piſcis, ibi enim Ichtyitas reperiri ſcribit *Valentinus Prodr. Hiſtor. Nat. Haſſiæ* p. 17. *Rhombus* hic, uti & ſequens, omninò ad *Rhombum*, ad rem præſentem, ad originem noſtram, & Diluvii illuſtrationem, plurimùm quadrat; Ex figura hujus Piſcis, & reſiduis pinnis utique judicare licet, veluti ἐκτῶν ὀνύχων λέοντα γινώσκειν, ita *Piſcem* aliquem *planum ſpinoſum* eorum, *qui in latus projecti natant*, & ex figura rhomboidali Rhombum, ſpeciatim ex collatione figuræ, quæ extat in Ill. *Willougbii Ichtyologia* Tab. F. 2. *Rhombum maximum aſperum, non ſquamoſum*, qui *Anglis* Meridionalibus dicitur *a Turbot*, ſeptentrionalibus *a Bret*, idemque forte eſt cum *Rhombo aculeato Rondeletii Geſſn.* 778. *Aldrov.* Lib. II. cap. 48. qui Venetiis *Rhombo* dicitur. Sed quomodo Piſcis hic Oceani Anglici, Germanici, & Mediterranei Maris incola, in Montes Haſſiæ ex Patria in alienas Terras fuit ejectus, non exilio duntaxat, ſed ad metalla, imò mortem damnatus, qua quæſumus, occaſione, niſi illâ, quam prætendimus, Illuviei univerſalis? Faceſſant hinc, imò procul faceſſant omnes aliæ, quæ paſſim jactantur, de Terrigeneitate (patiantur Barbariem vocabuli, qui ſanæ rationi abſurda obtrudunt) Hypotheſes.

Minor priori ratione molis, non vis demonſtrativæ eſt Rhombus minor Diluvianus in Lapide fiſſili Landgraviatus Haſſiæ, eodem haud dubiè cum priori loco effoſſus, quò filius forte genitorem Magnetiſmo, velut naturali fuit ſecutus, iisdem cum hoc ſtratis ſepultus, perenne, ſiquidem filius Rhombi ſit, nec Paſſer, amoris filialis monumentum, imò & originis Animalis authenticus teſtis, non ſolùm intuitu figuræ totius, & Pinnarum, ſed ſpeciatim *lineæ*

lateralis, quæ in Rhombis & Paſſeribus *à ſuperiore branchiarum angulo ducta primò in arcum curvatur, deinde rectà ad caudam per media latera tendit.* Addimus *cutim* dorſi, quæ in *Rhombo aculeato Rondeletii lineis impreſſis* parallelo ductu latum trajicientibus, *eodem fere modo dividitur, quo pelles ſerpentum.*

Tabulæ præſentis ultimi in conſortium à nobis haud ægrè admiſſi hoſpites, ex alia Regni Animalis in Diluviana ſtrage ſubmerſi Provincia Muſeo *Valkeneriano* illati egregio ſunt, ut ornamento, ita & nobis in præſenti cum Ideiſtis & Archæiſtis pugna auxilio. Soli quidem nos hoſtibus in fugam dandis pares nos reputamus, & adhuc in Tabula ſequenti ἀποκειμένους habemus ἰχθύας, non tamen auxiliares, quæ ſponte ſe nobis offerunt, ſpernimus aut rejicimus copias, tantò lubentius verò, quòd fortes hi, unus ex cruſtaceorum genere, alter ex Quadrupedum oviparorum, quæ caudam habent in longum productam, familia, milites adeò rari ſint, ut ne turmam quidem, nedum Exercitum, conſtituere ipſi queant, prœlii, ubi ad arma ventum fuerit, non ſoli dimicant, quum ne Hercules quidem contra duos, ſed aliis copiis ſeſe ſponte immiſcent.

Sunt cruſtacei generis λείψανα non minoris Authoritatis teſtes, quòd fari. Non eadem hæc ſors Cancris & Aſtacis obtigit, quæ nobis Piſcibus. Adi inſignem cauſæ noſtræ Defenſorem *Woodwardum Geograph. Phyſicæ* Edit. Latin. p. 24. & cauſam oculis videbis expoſitam ita, ut manibus ipſam palpare poſſis veritatem. Piſces, Teſtacea atque Cruſtacea leviora, rara admodum eſſe in reſpectu ad alias Conchas & Cochleas, quarum ſpecifica gravitas eadem eſt cum Lapidibus, aliisque Corporibus Terreſtribus; leviſſimis relictum eſſe in conſuſaneæ illius pultis ſubſidentia locum ſupremum,

premiſſi, qui omnia inferiora ſtrata obtegit, conſediſſe adeò ſupra Terræ ſuperficiem, ibique injuriis Aeris, aliorúmque Elementorum, expoſita poſt aliquot Seculorum decurſum concidiſſe prorſus in pulverem. Auxilio nobis fuit rapidus, quo gaudemus in Elemento noſtro motus, ſed & mortis cauſa. In tanta Aquæ anguſtia, vitæ periculo momentaneo, facto opus erat, non conſilio: natârunt aliqui ſurſum, Aquam hauſturi leviorem, ſed hi Arborum truncis, Animantium ſolidis obſtaculis colliſi vitam finière mox, atque natantium hoſpitum ſe commisère turmæ: alii quò plus deorſum tendebant, eò profundiùs ſeſe immergebant ſedimento graviori, charybdin evaſuri inciderunt in ſcyllam, hi ipſi verò nobile ſibi aperuère ſepulchrum inter Marmorum, Lapidúmve fiſſilium ſtrata, unde adhuc eruuntur. Qui cataſtrophen illam evasère, mediam tenuère viam beati, nec hîc tamen ſecuri, ſi longiùs ſe ſe protraxiſſet Diluvianæ Inundationis mora.

Μαλακόστρακα nullum fere habent reſpectu noſtri velocitatis gradum, imò ſæpe retrogradum motum, in proverbium apud mortales ducta. Hinc, & ob levitatem ſibi congenitam, ſupernatârunt penè omnia, pauciſſimis exceptis, quibus gravior adhæſit & viſcida moles terrea, quæ illa ſecum deorſum traxit ad certam, gravitati hujus compoſiti congruam, profunditatem. Hujus generis eſt Pagurus lapideus. *Steininer Meerkrebs, oder Taſchenkrebs*, *Geſſneri Fig. Lapid.* 167. cujus ſynonyma ſunt: *Cancer lapideſcens, Steenkrabbe Rumph. Amboinſch. Rarit. Kamer.* p. 335. Tab. 60. N. 3. *Crangejo de Pedra*, Portugallis, apud eundem. *Pagurus Venetus, Granciporro* dictus, *lapideus Calceolar Muſ.* p. 429. Occaſionem dedê re *Cancri*

cri ac ſerpentes petrefacti peculiari Diſſertationi Epiſtolicæ, exaratæ à perraræ Eruditionis viro *Joh. Daniele Majore* ad *Philippum Jacobum Sachs à Lœwenheimb*, quæ *Jenæ* prodiit A. 1664. 8. Nil proin novi erit, ſi & nos in præſenti Diſcurſu *querelas* noſtras exponimus, ſimul que *vindicias*.

Extremæ raritatis eſt Lacerta Diluviana in fiſſili Lapide ex ſylva Hercynia: Vulgarem refert minimè vulgatum λείψανον. Nullam, perſuaſi ſcribimus, veritati injuriam inferimus, ſi enuntiemus, non alias proſtare in Muſeis Europæis Lacertarum reliquias, præter hoc inſigne Monumentum, & *Spenerianum* Tabula V. nunc memorandum.

Occurrit in inſtructiſſima Rerum Naturalium collectione, quam poſſidet Cl. D. *Maximilianus Spenerus*, Medicus Sereniſſ. Boruſſorum Regis Aulicus, inſignis Authoris Amicus, Lacerta Crocodilus dicta Fiſſili Lapidi impreſſa, cujus Deſcriptioni nos non immorabimur, ablegantes λειψανοφίλους ad primum Actorum *Societatis Regiæ Scientiarum Pruſſicæ* Tomum, in quo comparebit haud dubiè egregium hoc Diluvianæ Inundationis monumentum plenariò deſcriptum, ac nativâ magnitudine ſuâ, quam contractam nos damus, delineatum. Ita ſaltem auguramur.

Attendant, penes quos ſtat judicium, mortales ex hac, quam Lacertæ aliiſque aliorum generum Reliquiis Diluvianis concedimus lubentes, in Quintâ hac Tabulâ, πρωτοκαθεδρίᾳ, quamve nos ambire & occupare poſſemus, ignotum nobis eſſe & inuſitatum Superbiæ ac Invidiæ vitium, quod Homines adeò ve-

xat, nec aliud á nobis proponi, & urgeri quàm Veritatis ſtudium, quod per tot Secula vidimus in Democriti puteo demerſum, nunc autem in tantâ Scientiarum luce emergit. Lacertæ jungemus alia, ſcenam hanc quintam trigâ Piſcium poſtea clauſuri.

Ex univalvium coniformium marinorum claſſe ſiſtunt ſe Entalium foſſile maximum, medium, & minus, *Hoornslangeties* dicta Belgis, ex Italicâ Terrâ eruta.

Tubulus foſſilis marinus craſſior & productior, Belgarum videtur Zandpyp, & *Oſſedarm* apud *Rumphii* Commentatorem *Amboin.* p. 126. Tab XLI. D. Niveæ eſt albedinis, ex *Italia* quoque allatus.

Ex Familia Cochlearum Turbinatarum, quarum apertura infimam formatur, quorúmve ſpiræ intùs latent, Veneris Concha Lapidea, cujus locus natalis nos equidem latet.

Condonabunt Lithophili, ſi in conſortium Tabulæ quintæ trahamus vegetabile marinum, vel, ſi malunt, Lithophyton ex remotis Maribus in medias Terras Europæas non aliâ certè quàm Diluvii occaſione delatum, ex ſemilapideâ ſubſtantia, in ſaxeam prorſus commutatum. Condonabunt, inquam, nobis Aquarum incolis, ſi Aquarum producta à præſenti Tractatione non excludimus. Idem Lapidibus his Vegetabilibus eſt Elementum, ac nobis, alimentum idem, idem locus natalis. Conferat, qui volet, Aſtroitam noſtrum Diluvianum ſtellis Tubuliſve majoribus in Agro Baſilienſi inventum,

&

& à Clariſſ. D. D. *Joh. Henrico Stebelino*, Medico Baſilienſi expertiſſimo, Muſeo Scheuchzeriano illatum, cum *Aſtroita marino*, eo in ſpecie, quem Oceanus Americanus, Jamaicæ, & Caribeanis Inſulis, vicinus ſuppeditat, cum figura Tubulorum ſingulorum integra, eorundem aggerie, ſtriis transverſis ad centrum concurrentibus, & longitudinariis, & identitatem facile deteget. Synonyma hujus Corporis magno congeſſit ſtudio Celeberrimus, de Hiſtoria Naturali in genere, ac ſpeciali Jamaicæ meritiſſimus Dn. *Hans Sloane*, Illuſtri Societati Regiæ à Secretis in ſplendido *Hiſtoriæ Naturalis Jamaicæ*, quod Londini prodiit 1707, Opere Vol. I. p. 54. ſunt autem ſequentia: *Lapidis Aſtroitidis ſive ſtellaris primum genus B. de Boot. Lib. 2. cap. 146. Pietra ſtellaria di Georgio Tranſter. Lapillus in India è capite Draconis erutus. Marſil. Ficin. de vita cœlitus comparanda Lib.* 3. cap. 15. *Lapis ſtellaris Cardan. de rer. variet. Lib. 7. Dracontis ſive Draconitias Agricol. Lib. 6. de Nat. foſſil. Aſtroites diſtinctiſſimè ſtellas æmulans Mus. Swammerd. p. 6. Aſtroites Geſſn. de Fig. Lap. p. 35. Stellatus Lapis Aldrovandi Muſ. Metall. p. 872. Fig. p. 877. 8879. Aſtroites or ſtarryſtones of D. Plots Natural Hiſtory of Oxfordshir. p. 87. Tab. 2. fig. 6. 7. 8. & p. 130. Tab. 8. fig. 2. Millepora Imperati p. 720. ſive Aſtroites ligneus elegantior ſtellulis totam maſſam permeantibus Lu-id. Lith. Brit. p. 9. N. 160. Tab. 2. Lithoſtrotion ſive Baſaltes minimus ſtriatus & ſtellatus Ejusd. Tab. 23. An Aſtroitæ congener radularia Cretacea. Ejusd. p. 10. n. 176. Tab. 2? & Tab 3. N. 98.? Aſterias Cardioides major Velsch. Hecatoſt. p. 60. Aſterias ſtellulis minoribus, Ejusdem. Cometites ejusdem. An Rhodites ejusdem? An Aſteria confuſè ſtellas repræſentans Ejusd. Ibid.? Starſtone.* Addendi nobis videntur ex *Specim. Lithograph. Hel-*

vet.

vel. p. 36. *Aſtroites majoribus ſtellis. Aſtroita tubularis majoribus ſtellis Bocconi, ſeu Pierre Etoilée avec les Etoiles amples*, item *Pierre etoilée marquée de grands pores rayonés coraloides. Recherch. naturell.* p. 119. nec non *Aſtroites minoribus ſtellis*; & *Aſtroites minimis ſtellis Spec. Lith. Helv.* p. 39. Ludit enim variè hoc ſeu foſſile, ſeu vegetabile marinum ſtellarum amplitudine, obliteratione, indiſtinctâ confuſione, ut pro diverſis longè agnoſcat, qui rerum Naturalium non eſt probè gnarus. Tempus eſt autem, ut contrahatur Regnum Mineralogicum quantum pote fieri poteſt, imò, ut quæ hinc inde ſparſa jacent Mineralium nomina idem ſignificantia ad eundem reducantur Titulum, ad imitationem *Pinacis Baubiniani*, qui magno quidem Authoris ſudore ac Labore collectus inſigni eſt Tyronum ac Magiſtrorum in Re Botanica adjumento.

Caryophyllus Marinus foſſilis prope Bononiam inventus, ex tenui umbone in latam pyramidis inſtar, vel caryophylli hortenſis ſurgit baſin transverſim, & in longum ſtriatus, ſtriis à peripheria ad centrum concurrentibus. Cum hoc Diluviano foſſili conferri meretur *Fungus lapideus Plot Nat. Hiſt. of Staffordsh.* cap. V. p. 189. Tab. XII. fig. 3. & 4. Poſſidet Author hujus ſcripti Apologetici MSC. *Collectanea de Cornu Ammonis in ſeptentrione*, exarata à Clariſſ. viro Dn. *Matthia Schachtio*, Scholæ Cartemundenſis in Fionia Rectore, magno Literaturæ Septentrionalis luctu ante paucos Annos defuncto. In hoc Scripto depingit foſſile noſtrum, atque deſcribit ſimul non uno loco. *Poſſideo*, inquit *lapidem incurvatum cingulis quaſi nodoſis, nec non variis foraminulis leviter inciſis*

quaſi aſperſum, qui cornu hircinum colore quodammodo re-fert, niſi quod in medio per longitudinem ſui corporis ac fabricæ veluti fiſſus videtur. Interior pars nonnihil cavitatis habens, ſtriis ſeu inciſuris in utrumque latus diductis, ac intervenientibus eminentiis medullam ſpinalem Piſcis, vel tale quid imitatur. Alibi affert *Cornua lapidea*, quæ ejuſdem mihi videntur ſtructuræ cum noſtro foſſili Caryophylloideo, diſtinguenda probè & facilè à *Modiolo ſtellato Luidii*, celeberrimi illius Antiquitatum Anglicarum ruſpatoris *Lithophyl. Brittann.* p. 97. Seu *Caryophyllo Lapideo Wagneri* Eph. Germ. Ann. III. Dec. II. p. 370. & *Specim. Lithogr. Helv. p.* 10.

Scenam, quam aperuimus, claudimus Piſces. Trutta Diluviana in Marmore ſubflavo, ex Muſeo Foſſilium Diluvianarum Reliquiarum inſtructiſſimo Ill. atque Exc. Comitis Franciſci Honorii de TRAUTTMANSDORFF, Sacræ Cæſareæ, Regiæque Caroli III. Majeſtatis Conſiliarii, & ad Helveticas Reſpublicas Oratoris Extraordinarii, quod Muſeum non ita pridem ſub alio ludentis & ideificantis Naturæ ſchemate, peculiari *Lapidum Figuratorum Helvetiæ ejusque viciniæ Hiſtoriæ*, Orbi curioſo fuit expoſitum à Clariſſ. Dn. *Carolo Nicolao Langio*, Lucernenſi Medico, nobis non invitis, qui veram originis noſtræ à Diluvio deductionem vel ex inſpectione ſola figurarum, contra indicante licet textu, confirmatum iri perſuaſi ſumus.

Agmen Piſcium Diluvianorum claudit Piſcis foſſilis ex Beryto Phœniciæ illatus Muſeo lo-

euple-

cupletiſſimo Celeberrimi *Johannis Woodwardi*, Phy-ſices in Collegio Greshamenſi Socii, è Societate Regia Anglica, & Collegio Medico, quem nos intuitu Hypotheſeos Diluvianæ, maſculè ad convictionem ipſorum Adverſariorum ab ipſo defenſæ ſuſpicimus, ut Angli, & cum ipſis alii Confœderati Heroem ſuum ſtrenuiſſimum, *Johannem Ducem de Marlbòrough*, qui

Agmen agit magnum, magnique eſt agminis inſtar.
ex Virgil. Aen. 7. v. 707.

Tempus nunc eſt, ut Querelis, Vindiciis, & Tractationi integræ finem imponamus: hæc enim in foro, coram quo agitur cauſa noſtra, modum Apologiæ forte jampridem exceſſit;

Ἀλλ' ἡμεῖς τὸ πάλαι μὲν ἐλεύθεροι εὐχόμεθ' εἶναι. Liberè in undis vagamur quaquavorſùm, donec capiamur hamo, naſſis, retibus, nunc cicures manibus Hominúmve Mentibus, circa quas ἀμπλακίαι ἀναρίθμητοι κρέμανται, *innumeri errores pendent*, ut *Pindari* verbis utamur Ol. Z. β. 8. ſucceſſivè tamen in extrema hac Mundi ſenectâ unus eximitur poſt alterum ſpeciatim per Experientiam, quæ Poetæ noſtro dicitur βροτῶν ἔλεγχος, *mortalium argumentum*. Vindiciis, quas nunc in foro humano proferimus, ſuperſedere poſſemus commodè, ſi vel primi à Diluviana ſtrage reſidui Piſces, ſeu mortui jacentes hic ibi in Terræ totius ſuperficie, ſeu natantes in Aquis, hoc officii in ſe ſuſcepiſſent, ſed tunc vindiciis non erat locus, quia nec querelis. Primis à Diluvio Annis, Annorúmve luſtris recens inhæſit Diluviei fatalis memoria: Aſt poſtquam hæc animis hominum excidit, tum ſub

Regimine vario Philoſophiæ Paganæ, tum præſertim in mediis illis Philoſophiæ Scholaſticæ Seculis, & peregrinæ paſſim irrepſerunt de origine noſtra opiniones, prodire in publicum utique habuimus neceſſe, & quidem argumentis ſtipati fortioribus nunc, quàm quæ ſup petiiſſent olim, ut ſit

λῦσαι δυνατὸς ὀξεῖαν ἐπιμομφὰν ὁ τόκος ἀνδρῶν.

Solvere potens vehementem reprehenſionem hominum Uſura. Pindar. Ol. J. a.

FINIS.

Dens Piſcis craſ-
ſiuſculus in acu-

Dens Piſcis la-
culè mucrona-